

de. Det har fyldt meget i den politiske debat, men der har i hvert fald ikke indtil dato været nogen stort parathed fra regeringens side til at flytte debatten ned i Folketingssalen. Det virker, som om det har været regeringens fornemste opgave at forsøge at hænge mit parti, Venstre, ud som ivrige pengejægere, der blindt udbyder opgaver bare for at høste økonomiske fortjenester.

Anderledes kan man i hvert fald ikke fortolke det, når regeringen den 2. februar vendte sig imod det beslutningsforslag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti fremsatte om udbudspolitik i kommunerne og amtskommunerne, og som jo i al væsentlighed havde det samme sigte i forhold til de udbudte områder, som jeg forstår også er forespørgernes sigte, nemlig at sikre, at man, når man udbyder opgaver, gør det på en bevagte måde.

Det var baggrunden for, vi fremsatte et forslag om, at kommuner og amter skulle forpligtes på at lave en udbudspolitik, der beskrev kravspecifikationer, betingelser ved udbud, eget bud, kvalitetsopfølgning, medarbejderindflydelse og personalets retsstilling, sociale klausuler m.v.

Derfor havde vi selvfølgelig også en forventning om, at regeringen på det tidspunkt bakkede varmt op omkring det forslag. Det var ikke desto mindre ikke tilfældet, og jeg kunne ikke tolke det anderledes, end at det er, fordi man vil reservere det til en anden debat, som ikke skal finde sted her i Folketingssalen, men ude i medierne.

Så skal jeg selvfølgelig kvittere for arbejdsministerens forslag, L 172, som har været til første behandling i salen, og som indeholdt det her element omkring udbudsansvar, og mit eget parti har jo også ved den lejlighed tilkendegivet principiel støtte til de overvejelser, der ligger bag det forslag. Vi har gjort nogle ophævelser – det ser vi på under det konkrete udvalgsarbejde – omkring de administrative bøder, men selve sigtet at tydeliggøre, at man også har et ansvar, selv om man ikke udfører opgaven selv, er vi selvfølgelig enige i.

Der kan kun, som jeg ser verden, være to grunde til, at det ikke er lykkedes at formå regeringen til at støtte vores forslag om udbudspolitik, selv om sigtet ellers var det, jeg har refereret. Den ene kunne jo være, at man er imod udbud som sådan. Den andet kunne være, at man gerne vil forsøge at gøre Venstre til syndebuk i debatten om dette emne.

For at sige noget om det første først er der vel ingen grund til at tro, at regeringen ikke vil ud-

byde opgaver. I den seneste budgetredegørelse er der et stort kapitel med overskriften »Bestillermodellen«, som ikke handler om andet end at lovprise det store potentiale, der kunne ligge i at indføre en entreprenørmodel: et andet ord for udbud.

Tilbage må man derfor stå med fornemmelsen af, at når man gerne vil lave denne kunstige konflikt, som statsministeren også lagde op til her i dag, er det, fordi man gerne vil reservere denne debat til valgkamp, fordi man tror, der er stemmer i det, fordi man tror, man kan have held med at sælge et skræmmebillede af, at vi er nogle partier, som vil piske medarbejdere med blodigler.

Sådan forholder det sig ikke, og det er selvfølgelig også baggrunden for det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat, og som vi formelt vender tilbage til, som jo sådan set understreger, at vi er enige i sigtet om at sikre et godt arbejdsmiljø, men det er altså en anden debat end en debat om, hvorvidt opgaverne skal løses af det offentlige selv eller i eksternt regi.

Det er vel også vigtigt, at de mennesker, der er ansat og skal fortsætte med at være ansat i den offentlige sektor, har et godt arbejdsmiljø.

Hvis man ser på de seneste undersøgelser, kan man jo konstatere, at de brancher, der overhovedet har de største arbejdsmiljøproblemer herhjemme, bl.a. er social- og sundhedssektoren, som jo om noget er kendetegnet ved at være en sektor, hvor arbejdet udføres i offentligt regi.

Så der er altså ikke belæg for påstanden om, at det pr. automatik, bare fordi opgaven udføres privat, går ud over arbejdsmiljøet. Det er for vigtigt et emne, for vigtig en problemstilling i mange menneskers hverdag, uanset om de får deres løncheck fra det offentlige eller det private, til at man på den måde kan slå politisk plat på det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Lars Løkke Rasmussens indlæg. Det vidner om, at Venstre også på dette punkt er i gang med en forvandringsproces, som generelt er på alle de politiske områder, hvor man afskriver sig sine principprogrammer og ændrer politik punkt for punkt for netop at være klar til den valgkamp, som kommer.

Dog vil jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at når han siger, at der ikke har været diskuteret arbejdsmiljø i den her samling, og at der ikke har været taget fat med arbejdstøjet på, vidner det om, at hr. Lars Løkke Rasmussen ikke kom-